

ת"פ (ראשון לציון) 65952-03-24 - מדינת ישראל נ' אירקלי ג'נשווילי

בית משפט השלום בראשון לציון

ת"פ 65952-03-24 מדינת ישראל נ'
ג'נשווילי(עציר)

בפני כבוד השופטת הבכירה, טל אוסטפלד נאוי

מדינת ישראל

המאשימה

נגד

אירקלי ג'נשווילי

הנאשם

גזר דין

כתב האישום

1. הנאשם הורשע על פי הודאתו, בעובדות כתב אישום מתוקן האוחז ב-7 אישומים, בביצוע העבירות כדלקמן:

א. **גניבה (6 עבירות)** - עבירה לפי סעיף 384 לחוק העונשין, התשל"ז - 1977 (להלן: "**חוק העונשין**");

ב. **החזקת נכס החשוד כגנוב (6 עבירות)** - עבירות לפי סעיף 413 לחוק העונשין;

ג. **שימוש ברכיב חיוני כאמצעי תשלום בכוונה להונות (ריבוי עבירות)** - עבירות לפי סעיף 40(ג) (1) לחוק שירותי תשלום תשע"ט - 2019;

2. בהתאם לעובדות כתב האישום, הנאשם נהג לפקוד תחנות אוטובוס, בהם שהו קשישים חסרי ישע וגנב מהם רכוש, ובין היתר כרטיסי אשראי באמצעותם משך כסף מכספומטים בסכום כולל של 58,540 ₪. כן ניסה, ללא הצלחה, למשוך סך כולל של 61,748 ₪.

הנאשם גנב ומשך כספים כדלקמן:

באישום הראשון, הנאשם גנב ממר יחזקאל יפרח, בעיר ראשון לציון, ארנק עם כרטיסים לרבות כרטיסי האשראי, וכן מכשיר טלפון נייד. באמצעות כרטיס האשראי משך הנאשם 1,600 ₪ וניסה למשוך ללא הצלחה, 3 משיכות נוספות בסכום כולל של 16,000 ₪.

באישום השני, הנאשם גנב מהגב' רחל מרום, ילידת שנת 1946, ארנק עם כרטיסים, לרבות כרטיסי האשראי וכן כסף מזומן בסך 450 ₪. באמצעות אחד מכרטיסי האשראי, ביצע הנאשם 5 משיכות בסכום כולל של 6,725 ₪ וכן 5 משיכות נוספות בסכום כולל של 6,725 ₪ אשר לא צלחו.

באמצעות כרטיס אשראי נוסף, ביצע הנאשם 3 משיכות בסכום כולל של 5,215 ₪ ו-3 משיכות נוספות בסכום שאינו ידוע במדויק למאשימה, אשר לא צלחו.

באישום השלישי, הנאשם גנב מהגב' בלה קושינסקי ילידת 1950, ארנק עם כרטיסים לרבות כרטיס האשראי ומכשיר טלפון נייד מסוג "שיאומי". באמצעות כרטיס האשראי, ביצע הנאשם שתי משיכות בסכום של 10,000 ₪ ו-3 משיכות נוספות בסכום כולל של 14,000 ₪, אשר לא צלחו.

באישום הרביעי, הנאשם גנב מהגב' מרים אדרי ילידת 1946, ארנק עם כרטיסים לרבות כרטיס האשראי ומסמכים אישיים. הנאשם ביצע באמצעות כרטיס האשראי 2 משיכות בסכום של 6,000 ₪ ומשיכה נוספת, בסכום שאינו ידוע במדויק למאשימה, שלא צלחה.

באישום החמישי, הנאשם גנב מהגב' דורה קסלמן ילידת 1945, ארנק עם כרטיסים, לרבות כרטיס אשראי, וביצע באמצעותו 2 משיכות בסכום שאינו ידוע במדויק למאשימה, אשר לא צלחו.

באישום השישי, הנאשם גנב מהגב' קלמיס שושנה ילידת 1951, ארנק עם כרטיסים לרבות כרטיס האשראי ומסמכים אישיים. הנאשם ביצע באמצעות כרטיס האשראי 4 משיכות בסכום כולל של 8,823.60 ₪, אשר לא צלחו.

באישום השביעי הורשע הנאשם בשישה אירועים בהם החזיק 6 מכשירי טלפון ניידים, שיש חשד סביר שהם גנובים ולא היה בידו להניח את הדעת כי רכש בהם החזקה כדין.

רישום פלילי

3. לחובת הנאשם 3 הרשעות קודמות, בגין ביצוע עבירות של גניבה, החזקת כלי פריצה לרכב, תקיפה סתם, איומים, ניסיון לשימוש בכוח למנוע מעצר, היזק לרכוש במזיד והחזקת סמים לצריכה עצמית. הנאשם ריצה עונשי מאסר בדרך של עבודות שירות לתקופות של 4 חודשים ו-3 חודשים.

4. בגין הרשעתו האחרונה, תלוי ועומד כנגד הנאשם עונש מאסר על תנאי לתקופה של 6 חודשים, בר הפעלה כאן (ת"פ 4891-03-17).

ראיות לעונש

בטרם השמיעו הצדדים טיעוניהם לעונש העידו, מטעם המאשימה, מספר מתלוננות:

5. הגב' מרום רחל (אישום שני) העידה כי באותו היום חזרה מטיפולים רפואיים שעברה, ומהרגע שהודיעה כי כרטיסי האשראי שברשותה נחסמו, חוותה מסכת בירוקרטית נוראית בחידוש הכרטיסים והמסמכים האישיים. עוד תיארה העדה תחושת עלבון נוכח הפגיעה בפרטיותה והשוותה זאת למעשה נבלה בהיותה חסרת אונים. העדה הוסיפה וציינה את הקשיים שהיו מנת חלקה בהשבת הכסף מחברות האשראי, הלחץ והמתח שחוותה ובמיוחד נוכח בעיות הלב מהם היא סובלת.
6. הגב' מרים אדרי (אישום רביעי) העידה כי היא אלמנה, חלתה בעברה במחלת הסרטן ובשנים האחרונות נעזרת במטפלת. העדה תיארה את הלחץ שחוותה כאשר פנתה לבנק בבקשה לבטל את החיובים הכספיים וכשגילתה כי אין לה כיצד לחזור לביתה. בהמשך תיארה את תחושת הפחד המלווה אותה כיום, וכי מאז אינה מסוגלת לגשת לכספומט למשך כסף.
7. הגב' דורה קסלמן (אישום חמישי) הביעה תמיהתה מדוע הנאשם בחר לגנוב את כספה תחת יציאה לעבודה. העדה העידה כי לאחר הגניבה, פנתה במהירות לבנק על מנת לבטל את כרטיס האשראי ונאלצה לפעול להנפקת תעודות חדשות, דבר שגרם לה לטרחה רבה. עוד ציינה את חששה מאנשים גבוהים המתקרבים אליה.
8. ההגנה הגישה אישור לפיו הנאשם נטל חלק בלימודי רפואת שיניים בארץ מולדתו (נ/3).

טיעוני הצדדים לעונש

טיעוני המאשימה

9. בטיעוניה התייחסה המאשימה לעובדה כי תחילה לא נטל הנאשם אחריות למעשיו ונוהלו שלוש ישיבות הוכחות. לשיטתה, זמנם של עדיה אינו הפקר, אף המתלוננים הקשישים התייצבו להעיד ולא במקרה עם הגעתם, החליט הנאשם להודות בביצוע העבירות. לטענת המאשימה, לא ניתן לומר כי הנאשם חסך בזמנם של העדים ובזמן השיפוט.
10. המאשימה הדגישה את חומרת העבירות, העובדה כי בוצעו בצורה שיטתית המעידה על תכנון מוקדם. הנאשם בחר את קורבנותיו בקפידה והתמקד בקשישים אשר בשל גילם פחות ערניים לסובב אותם. הנאשם כייס את המתלוננים ללא רחם, ומיד מיהר למשוך מחשבון הבנק של כל אחד מהם סכומי כסף גבוהים, וזאת בשל בצע כסף.
11. העבירות בוצעו בשעות היום, לצד עוברים ושבים. הפגיעה אינה רק ממונית אלא אף בתחושת ביטחון הקשישים והנאשם גרם להם לטרחה בשל הצורך לשחזר את כלל המסמכים.

הנאשם אף גנב את הטלפון הנייד של המתלוננת באישום 3, כך שחומרת המעשים מקבלת משנה תוקף, משאובדן טלפון נייד משבש את סדר היום.

לצד כרטיסי האשראי, נטל הנאשם גם מסמכים אישיים והלכה למעשה נמנעה מהמתלוננים האפשרות לשוב לביתם, ליצור קשר עם אחרים והכל בשימת לב למצבם הרפואי ולגילם.

עוד ביקשה המאשימה יש לתת את הדעת לכך שהנאשם החזיק 6 מכשירי טלפון נייד מבלי שידע להסביר כיצד הגיעו לרשותו.

12. הנאשם משך כספים בהיקף נרחב של כ-120,000 ₪, כאשר לשיטת המאשימה, אין להפריד בין הכספים שנמשכו בפועל לבין המשיכות שלא צלחו, ודי בהכנסת כרטיס האשראי לכספומט כדי להשלים את ביצוע העבירה. כמו כן, העובדה כי הכסף לא נמשך בפועל אינה עומדת לזכותו של הנאשם, שכן חברת האשראי היא אשר מנעה את המשיכה.

המאשימה הפנתה לעדותן של המתלוננות על מצבן הנפשי והמחיר שנגבה מהן.

13. על כן, עתרה המאשימה לקבוע את מתחם העונש ההולם בין 40 חודשי מאסר ל-60 חודשים, והפנתה לפסיקה לתמיכה בעתירתה זו.

14. באשר לעונשו של הנאשם, ציינה המאשימה כי הנאשם נטל אחריות למעשיו לאחר שהחלו להישמע הראיות ורק לאחר שהקשישים הגיעו לבית המשפט כדי למסור עדותם. המאשימה הפנתה לעברו הפלילי וביקשה לגזור על הנאשם 50 חודשי מאסר, להפעיל את עונש המאסר המותנה העומד לחובתו- במצטבר, זאת לצד פיצוי בסכום כולל של 110,000 ₪ וקנס בסכום 58,540 ₪ - הוא סכום המשיכות בפועל, וכן עתרה למאסר על תנאי מרתיע ולחילוט הכסף שנתפס.

טיעוני ההגנה

15. בפתח טיעוניה, ציינה ההגנה כי סכום הכסף שמשך הנאשם בפועל, בהתייחס לכתב האישום המתוקן, עומד על 29,000 ₪ ולא כפי שציינה המאשימה בטיעוניה. עוד טענה כי הפסיקה אליה הפנתה המאשימה חמורה לאין שיעור מעניינו של הנאשם כאן, לנאשם עומדת הזכות לנהל את משפטו ואין מדובר במשפט סרק משכתב האישום תוקן לקולה והנאשם הודה ב-6 אישומים מתוך 11 שהופיעו בכתב האישום המקורי. לטענת ההגנה, הנאשם לא עשה שימוש במנגנון גניבה מתוחכם או הפעיל אלימות כלפי הקשישים.

16. ההגנה הפנתה לפסיקה מטעמה, עתרה לקבוע את מתחם הענישה בין שנה ל-20 חודשי מאסר, ביקשה כי בית המשפט ישקול את מעשיו של הנאשם במדרג הענישה הראוי ולא יחמיר עימו יתר על המידה. הסנגור הוסיף, כי הנאשם למד לימודי רפואת שיניים בארץ מוצאו, עלה לישראל בגפו, לא השלים את לימודי הרפואה והחל לעבוד בעבודות מזדמנות. במרוצת השנים הכיר את בת זוגו,

הנאשם דואג לבנה מנישואיה הקודמים כאילו היה בנו, ובתקופת שהותו במעצר נולד להם בן שהוא טרם זכה ליטול חלק בגידולו.

17. ההגנה הדגישה כי את הודאתו של הנאשם במיוחס לו, נטילת האחריות המלאה וכי בסופו של יום הנאשם חסך את חקירתם של הקשישים. לשיטת הסנגור, יש לעודד נאשמים ליטול אחריות ולשקף זאת באמצעות הקלה בעונש.

18. באשר לעברו הפלילי של הנאשם, ציין הסנגור כי אין המדובר בעבר פלילי מכביד אלא בשלוש הרשעות, בעבירות שבוצעו לפני זמן רב.

19. ההגנה הביעה תמיהה באשר לבקשת המאשימה לפיצוי בסכום גבוה של 110,000 ₪ עת לא נגרם נזק בשיעור שכזה, הכסף שנלקח, לא נגרע מכיסן של המתלוננות והושב להן על ידי חברות כרטיסי האשראי.

20. בסופו של יום ביקשה ההגנה כי בית המשפט לא יפעיל את העונש המותנה כולו במצטבר, כך שהעונש הכולל יעמוד על 15 חודשי מאסר לכל היותר.

21. ההגנה אף ביקשה לשקול בעת גזירת הדין את הצפיפות כיום בבתי הסוהר.

22. הנאשם בדבריו לעונש ציין כי הוא מתבייש במעשיו.

דין

23. המדובר בעבירות הפוגעות בזכות הקניין וכן בתחושת ביטחון הציבור בכלל והמתלוננים בפרט. מעשיו של הנאשם אף פגעו בחיי מסחר תקינים ובאופן עקיף בציבור בכללותו.

24. יפים לענייננו דברי בית המשפט העליון ברע"פ 5066/09 אוחיון נ' מ"י (22.4.10) :

גניבה בדרכי עורמה מקשישים הינה מן המעשים הנקלים ביותר ויש בה מימד חמור שבעתיים מכל מעשה גניבה אחר. מימד זה בא לידי ביטוי בפן הבלתי מוסרי אשר מתנוסס מעל מעשים קשים אלו. זהו אותו פן אשר מזעזע את הנפש ומעורר את סלידתנו העמוקה, שכן מצווים אנו לערך העליון של "וּפְדִירָתָּ פְּנֵי זָקֵן" (ויקרא י"ט לב'). אשר על כן מצווים בתי המשפט להכביד את ידיהם כנגד אלו הרומסים ברגל גסה את ביטחונם האישי של הקשישים וגוזלים את רכושם בדרכים נלוזות. חייבים אנו להיות מגן של ברזל לאותם קשישים, למען יורתעו מבצעי עבירה בכוח מלפגוע באכלוסיה זו, וכל זאת ברוח הפסוק "אַל-תִּשְׁלִיכֵנִי, לַעֲת זָקְנָה; כָּכֹלֹת כָּחִי, אַל-תַּעֲזֹבֵנִי".

25. צבר מעשיו של הנאשם מגלמים חומרה העולה על החומרה הנשקפת מכל מעשה כשלעצמו. יש לבחון את התמונה בכללותה, ולא להתבונן באופן צר וממוקד בכל מקרה לגופו. מכאן, הרי שמדובר במסכת אירועים עובדתית אחת, המצדיקה קביעת מתחם הולם אחד.

26. הנאשם אימץ לעצמו שיטת פעולה עבריינית. לאחר תכנון מוקדם, תחכום וללא רחמים, צד הנאשם את הקשישים שנקרו בדרכו. הנאשם נהג לארוב בתחנות האוטובוס, להתבונן על הממתנים ולאתר לעצמו טרף קל ממנו יגנוב את רכושו.

הנאשם גנב מהמתלוננים את ארנקם בו שמרו את מלוא עולמם, כרטיסי אשראי, מסמכים אישיים, תעודות מזהות ועוד. המתלוננים נאלצו לשחזר ולהנפיק מחדש את כל הכרטיסים והתעודות על כל הטרחה הכרוכה בכך, וביתר שאת בשים לב למצבם הגופני - רפואי.

עוד אזכיר כי באישום השלישי, גנב הנאשם מהמתלוננת גם את הטלפון הנייד שלה, אשר מהווה כשלעצמו עולם ומלואו (ר' לעניין זה ע"פ 8627/14 **דביר נ' מ"י** (14.7.15)).

27. הנאשם, ללא חמלה גנב בתעוזה, לאור יום, ובנוכחות עוברים ושבים את רכושם של המתלוננים, במקצועיות רבה.

28. אמנם הכספים הושבו למתלוננים, ואולם הנזק שנגרם לחברות האשראי יועבר לכתפי הציבור כולו. לא זו אף זו, למתלוננים נגרם נזק נפשי העולה על הנזק הממוני, כעולה מעדויות המתלוננות לעונש, אשר תיארו את חששן ואת הפגיעה בביטחון האישי.

29. בטרם אפנה למדיניות הענישה הנוהגת אזכיר כי "**קביעת מתחם העונש ההולם איננה עניין אריתמטי וכי לבית המשפט נתון בהקשר זה מרחב מסוים של גמישות**" (ר' ע"פ 3877/16 **פאדי ג'באלי נ' מ"י** (17.11.16)), בהיות מתחם הענישה מגלם שיקולים נוספים של מדיניות ערכית ונסיבות המקרה המסוים ובכלל זה, הנזק שנגרם, הנזק שצפוי היה להיגרם, התכנון המוקדם, גילם של נפגעי העבירה, אופן ביצוע הגניבה ועוד.

30. על כן, גם אם פסקי הדין אשר יוצגו להלן יהיו בעלי מאפייני חומרה חמורים או קלים יותר ממעשיו של הנאשם שלפניי, הרי שהם נועדו לשם אמת מידה לענישה הנוהגת, כחלק ממכלול שיקולים הנשקלים בעת קביעת המתחם. וראו:

א. רע"פ 617/14 **לוי נ' מ"י** (4.3.14) המבקש הורשע בעובדות שבעה אישומים שונים, לפיהם גנב כרטיסי חיוב ועשה בהם שימוש, בעשרות מקרים, בסכום מצטבר של 30,000 ₪. בית משפט השלום גזר על המבקש 23 חודשי מאסר והפעיל עונש מאסר מותנה כך שסה"כ נגזרו על המבקש 32 חודשי מאסר. בית המשפט המחוזי הבהיר כי מדובר בגניבה שיטתית ודחה את הערעור. בית המשפט העליון דחה את בקשת רשות הערעור.

ב. עפ"ג (מרכז) 12105-01-13 **מסיקה נ' מ"י** (10.3.13) בית המשפט המחוזי דחה את הערעור שהוגש על חומרת עונש המאסר לתקופה של 20 חודשים. המערער, נהג מונית, הורשע בשמונה אישומים בכך שגנב מנוסעיו הקשישים ארנקים, נהג להמתין לעוברי אורח קשישים בסמוך למכשירי כספומט ולהציע את עזרתו במשיכת מזומנים. בשלב מסוים החליף את כרטיסי החיוב של הקורבנות בכרטיסים אחרים שהיו בחזקתו, ובסמוך לאחר מכן השתמש בכרטיסים הגנובים, משך סכומי כסף וניסה למשוך סכומים נוספים. המערער הורשע אף בביצוע עבירות של שיבוש מהלכי משפט והכשלת שוטר.

ג. ת"פ (ת"א) 24732-04-20 **מ"י נ' אבו זייד ואח'** (12.11.23) הנאשמת צירפה ארבעה כתבי אישום ובית המשפט קבע מתחמי ענישה נפרדים לכל אישום. בגין כתב האישום הכולל ביצוע עבירות של גניבת כרטיסי אשראי, מכשירי טלפון ניידים מ-6 קשישות, ומשיכת כספים בסכום העולה על 60,000 ₪, קבע בית המשפט את מתחם העונש ההולם בין 15 חודשי מאסר ל-30 חודשים. בגין כתב אישום נוסף, הכולל שני אירועי גניבה שבוצעו תוך הפרת הוראה חוקית, הפרעה לשוטר והחזקת רכוש חשוד כגנוב וסכום המשיכה עמד על 11,200 ₪, קבע בית המשפט מתחם עונש הולם בין 8 חודשי מאסר ל-15 חודשים. ביחס לאישום נוסף, הצדדים הגיעו להסכמה עונשית ובאשר להליך העיקרי, הכולל 5 אירועי גניבה ומשיכת כספים מחשבונות קורבנות העבירה, קבע בית המשפט מתחם עונש הולם בין 10 חודשי מאסר לבין 20 חודשים. בסופו של דבר בשים לב לכך שמדובר במאסרה הראשון של הנאשמת והיותה אם לתינוקת בת 9 חודשים, גזר בית המשפט 36 חודשי מאסר.

ד. ת"פ 15871-11-21 (ראשל"צ) **מ"י נ' אבו זייד ואח'** (24.8.23) הנאשם גנב יחד עם אחרת, כרטיסי אשראי וטלפונים סלולאריים, משש קשישות ומשך כ-61,000 ₪, לאחר שהוסחה דעתן של הקשישות על ידי הנאשם או על ידי שותפתו לעבירות. בית המשפט קבע כי מתחם העונש ההולם נע בין 14 חודשי מאסר לבין 28 חודשים, ומשיקולי שיקום סטה ממתחם זה וגזר על הנאשם 12 חודשי מאסר.

ה. ת"פ (חד') 41394-04-19 **מ"י נ' אגבאריה** (4.9.19) הנאשם הורשע בעובדות חמישה אישומים בביצוע עבירות גניבה, הונאה בכרטיס חיוב וגניבת כרטיס חיוב, בגין כך שגנב מהמתלוננים שהיו מאושפזים בבית חולים, כרטיסי אשראי וביצע באמצעותם 41 עסקאות בסכום כולל של 28,000 ₪. בית המשפט השלום קבע את מתחם העונש ההולם בין 18 חודשי מאסר ל-30 חודשים, וגזר על הנאשם 25 חודשי מאסר.

31. עיינתי בכל פסקי הדין שהוצגו לעיוני, הן על ידי ההגנה והן על ידי התביעה וביניהם: עפ"ג (מרכז) 29539-07-21 **אל עפיפי נ' מ"י** (20.2.22) שם נסיבות ביצוע העבירה אמנם דומות, אם כי חמורות יותר. בשניים מהאישומים הנאשמת נקטה באלימות כלפי הקורבנות בפתח ביתם, ותוך הפרת הוראה חוקית. עוד, הסכום שנמשך שם עמד על 123,000 ₪; ת"פ (פ"ת) 32577-09-22 **מ"י נ' עובד** (2.4.23) הנאשם הורשע בכך שנכנס לבתי המגורים של קורבנות העבירה במסווה

של סיוע להם או התחזות לטכנאי שירות ובתוך ביתם גנב את ארנקם, ובתוכם מזומן וכרטיסי אשראי. הנאשם משך סכומי כסף בסך של אלפי שקלים.

32. הצדדים עתרו לקבוע מתחם עונש הולם אחד. מצאתי כי אכן ניתן לראות באישומים מסכת עובדתית אחת, בהתקיים מבחן הקשר ההדוק, כפי שגובש בע"פ 4910/13 ג'אבר נ' מ"י (29.10.14). על כן, אקבע מתחם ענישה אחד לכלל האישומים תוך התחשבות במספר האישומים, בסכומי הכסף שנמשכו, שניסה למשוך ובגילם של הקורבנות.

33. בשים לב למכלול הנתונים והשיקולים שפורטו לעיל, אני סבורה כי מתחם העונש ההולם נע בין 20 חודשי מאסר בפועל לבין 36 חודשים, לצד מרכיבי ענישה נלווים.

עונשו של הנאשם

34. לא מצאתי שיקולים המצדיקים סטייה ממתחם הענישה ההולם.

35. בעניינו של הנאשם מספר שיקולים העומדים לזכותו. ראשית, תיקונו של כתב האישום לקולה. ערה אני לטענות המאשימה לפיהן נוהלו מספר ישיבות הוכחות ונשמעו מספר עדים ואולם, לא ניתן להתעלם מנטילת האחריות של הנאשם על מעשיו ומהחיסכון בחקירתם של הקורבנות.

36. עוד נתתי דעתי לנסיבותיו האישיות של הנאשם כפי שעלו מטיעוני הסניגור. מדובר במי אשר עלה לישראל בגפו ובשל קשיי שפה נאלץ שלא להשלים את לימודיו בתחום רפואת השיניים (כעולה ממסמך נ/3). זאת ועוד, בעת מעצרו של הנאשם, נולד בנו ואין ספק כי עונש מאסר יקשה על המשפחה. שמעתי אף את טיעוני הסניגור באשר לצפיפות בבתי הסוהר, על אחת כמה וכמה בעת מלחמת חרבות ברזל.

37. לצד כל האמור, מדובר במי אשר אין זו הפעם הראשונה בה מוטל עליו עונש מאסר, שעה שרק לאחרונה הורשע בביצוע עבירות גניבה, נתן על כך את הדין וריצה מאסר בדרך של עבודות שירות. את העבירות כאן, ביצע הנאשם שעה שמעל ראשו מרחפת חרב המאסר המותנה.

38. בנסיבות אלה, ולאחר שבחנתי את מהות מעשיו של הנאשם מחד, ונסיבותיו האישיות של הנאשם ובהן, מעורבותו בעבירות רכוש תוך שמעליו מרחף מאסר על תנאי, עברו הפלילי, ומנגד הודאתו והנזק הצפוי למשפחתו בגין מאסרו, אינני סבורה כי יש להעמיד את עונשו של הנאשם בתחתית מתחם הענישה.

אופן הפעלת עונש המאסר המותנה

39. בת"פ (ת"א) 4891-03-17 הורשע הנאשם בביצוע עבירות דומות מאוד. על הנאשם נגזרו 4 חודשי מאסר, הופעל עונש מאסר מותנה קודם בחופף ובמצטבר, כך שבסה"כ נגזרו עליו 6 וחצי

חודשי מאסר. עוד נגזר עליו עונש מאסר מותנה לתקופה של 6 חודשים- בר הפעלה בעניינינו.

ערכאת הערעור התחשבה בנאשם וקבעה כי הנאשם יישא בעונש בדרך של עבודות שירות.

ניכר כי הנאשם לא השכיל ללמוד מההזדמנות שניתנה לו, מהתחשבות ערכאת הערעור ואף לא היה במאסרים המותנים שהוטלו מלהרתיעו לשוב לסורו (ר' לעניין זה את ע"פ 10173/16 מ"י נ' תמיר טאהא (14.2.17)).

40. יחד עם זאת, אין להתעלם מכך שכתב אישום תוקן באופן משמעותי לקולה, הנאשם נטל אחריות והודה בביצוע העבירות. כן שקלתי את כלל נסיבותיו האישיות של הנאשם אשר פורטו על ידי בא כוחו.

41. לאור השיקולים דלעיל, מצאתי להורות על חפיפה מסוימת בין עונשי המאסר אך לא חפיפה מלאה.

42. באשר לרכיב הפיצוי- הרי שנוסף לנזק הכלכלי שנגרם כתוצאה ממשיכות הכסף מחשבונות הבנק של הקורבנות, יש לשקול את הנזק הנפשי והפגיעה בביטחונם האישי של הקשישים. כן יש לתת את הדעת לטרחה שנגרמה כתוצאה מהצורך בהנפקה חוזרת של המסמכים האישיים והטלפון הנייד.

אבהיר כי ערה אני לטענת ההגנה לפיה סכום המשיכות בעבירות בהן הורשע הנאשם בפועל עומד על 29,540 ₪ וסכום הכסף שניסה הנאשם למשוך ללא הצלחה עומד על 45,548 ₪ לפחות. אך בחלק הכללי לכתב האישום המתוקן, צוין במפורש כי סכום המשיכות העומד על 58,540 ₪, מבלי שתוקן סכום זה וכן צוין כי סכום המשיכות שלא נמשך בפועל עומד על 61,748, מבלי שתוקן סכום זה. מכל מקום התייחסתי לסכומים שנמשכו בפועל ולסכומים שנעשה ניסיון למשוך.

סוף דבר

43. לאור כל האמור לעיל, הנני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

א. מאסר לתקופה של 30 חודשים. עונש המאסר ימנה מיום מעצרו של הנאשם בהתאם לרישומי שב"ס.

ב. מורה על הפעלת עונש המאסר המותנה לתקופה של 6 חודשים כפי שנגזר על הנאשם בת"פ 7891-03-17. עונש המאסר יופעל כך שחודשיים ממנו יהיו בחופף וארבעה חודשים במצטבר.

סה"כ ירצה הנאשם 34 חודשי מאסר, מיום מעצרו כרישומי שב"ס.

ג. מאסר לתקופה של 8 חודשים וזאת על תנאי למשך 3 שנים מיום שחרורו של הנאשם ממאסר. והתנאי הוא שלא יעבור כל עבירה כנגד רכוש או ניסיון לבצע עבירה שכזו מלבד החזקת נכס החשוד כגנוב.

ד. מאסר לתקופה של 5 חודשים וזאת על תנאי למשך 3 שנים מיום שחרורו של הנאשם ממאסר. והתנאי הוא שלא יעבור עבירה של החזקת נכס החשוד כגנוב.

ה. קנס בסך 3,500 ₪ או 30 ימי מאסר תמורתו. הקנס ישולם ב-5 תשלומים שווים ורצופים, החל מיום 1.2.25 ובכל 1 לחודש שלאחריו. היה ולא ישולם תשלום במועד, תעמוד היתרה לפירעון מיידי ותועבר לגבייה באמצעות המרכז לגביית קנסות.

הנאשם מתבקש לגשת למזכירות בית המשפט לברר דרכי התשלום.

ו. פיצוי בסכום של 40,000 ₪ למתלוננים או הנפגעים בהתאם לרשימה שתגיש המאשימה. הסכום ישולם ב-10 תשלומים שווים ורצופים החל מיום 1.2.25 ובכל 1 לחודש שלאחריו.

ז. מורה על חילוט הרכוש שנתפס, בהתאם לכתב האישום: 610 דולר, 110 יורו, 13,440 שקלים.

זכות ערעור בתוך 45 יום מהיום.

ניתן היום, כ' טבת תשפ"ה, 20 ינואר 2025, בנוכחות הנאשם וב"כ הצדדים.